

Scris de octavian.andronic pe 24 septembrie 2020, 10:35

Asaltul redutei bugetelor

Cateva zile ne mai despart de cea in care, dintr-o suflare, natia romana va uita de Covid si de crizele pe care le aduce cu el si va da buzna la centrele de votare - respectand, bineinteles, distantarea legala - pentru a alege pe cei mai buni fii gospodari ai Patriei, pe mainile carora va da soarta comunitatilor in urmatorii patru ani.

in fapt, alegerilor locale ar trebui sa fie cele mai putin politizate dintre ciclurile electorale, pentru ca aici este vorba, in procent de 90%, despre spiritul gospodaresc si doar de vreo 10% ideologie. Nu exista vreo deosebire fundamentala intre maniera social-democrata de a pava drumurile comunale si de a organiza serviciile publice si cea liberala, ca sa nu mai vorbim despre celelalte. in fond, un gospodar este un gospodar, indiferent de palaria pe care o poarta, iar electoratul ar trebui sa fie in primul rand atent la mainile si la buzunarele lui si abia dupa aceea la sepcuta inscriptionata pe care i-o pune pe cap un partid politic.

Trebuie sa marturisesc ca uneori ma emotioneaza, cand nu ma infurie, naivitatea sau chiar prostia (ca sa folosesc un termen prezidential din pandemie) de care da dovada electoratul cu fiecare dintre aceste prilejuri in care poate sa decida liber si neconditionat cui da comenzile comunitatii. Aproape de fiecare data imensa majoritate a alegatorilor ori se insala, ori sunt dezinteresati, si asa ne trezim la varful administratiei locale cu tot felul de pungasi si de farsori incapabili sa faca ceea ce sunt datori prin angajamentele luate. Exemplele de oameni potriviti la locul potrivit sunt rare si devin tot mai rare pe masura ce candidatii deprind (daca nu au plecat cu ea deja invatata dintr-un mandat precedent) lectia pragmatismului: candidezi ca sa castigi, iar daca castigi ai posibilitatea sa impartii cum vrei fondurile publice si sa faci ce vrei in politica proprie de cadre (rubedenii si amici de sprituri).

Cu alte cuvinte, candidatii iau cu asalt reduta alegerilor locale, cele care le pot da posibilitatea sa scurga in buzunarele lor si ale companionilor fonduri publice din bugetele locale. Este o batalie pentru bugete, indiferent cat de subtirele sunt de multe ori acestea. Important este sa ajungi in situatia ca colectivitatea sa iti puna in mana painea si cutitul cu care iti faci parte din tot. Iar cu cat bugetele, sau perspectivele alimentarii lor, sunt mai mari, cu atat batalia este mai crancena. Uitati-va doar la bugetul Capitalei, unul dintre cele mai consistente (mai mare decat al unor ministere) si veti intelege de ce Gabriela Firea refuza sa se dea, politicos si decent, la o parte si ii infrunta pe hamesiti care viseaza sa puna mana pe el. Uitati-va cat de incrancenat este un Nicusor Dan, om fara haruri administrative (sau asa parea atata timp cat nu stiam de desubturile „intelegerilor” lui cu dezvoltatori imobiliari) sau chiar la Traian Basescu, care regreta cele nefacute cu 15 ani in

urma, cand era un incepator. Pentru toti trei si cei alti cativa dispusi sa viseze, chiar daca nu au genele unui Tariceanu, primariile sunt o prada pentru care merita sa te lupti, daca te gandesti cu ce beneficii morale si materiale te pot ras-plati...

Alegatorii naivi si „prosti” raman, ca de obicei, cu iluziile lor, ca un candidat este sau ar putea fi mai bun ca altul. Sau, mai grav, ca un partid este sau poate fi mai bun ca altul. si ca, pana la urma, asta e democratia...

ADRESA: <http://crct.ro/nw19>